

Legrand, Zygomalos, σελ. 125.

ἸΑττάλεια

(Μινῆς Ἰατίας) ἰ 6 αἰ.

Ὑπο Legrand δημοσιώνεται ἕξ ἀντιγράφου τοῦ Μαρτίνου Κρονσίου (Codex Tychensis Mv 37, fol. 19) ὁδοιπορικόν τοῦ Θεοδοσίου Ζυγομαχᾶ [1578] ὅπου ἀναφέρεται:

«... εἶτα Μάυρη Πάταρα, ἡ τοῦ ἁγίου Νηιοχάου πατρὶς· Λίβισα, Μύρα, βοινίκια. Εἶτα φαίνεται ἐξοχή λεγομένη καὶ τοῦ Χελιδώνη· εἶτα ἡ τοῦ καὶ τοῦ Γένουβίου· ἔπειτα πόρτος μέγας εἰσερχόμενος κατὰ ἀνατολὰς ὥστε μῆλια 80, ὅπου ἔν τῳ τέλει κεῖται ἸΑττάλεια, πόλις ὠρεῖα...»

Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 131 :

« Ἡ Ἀττάλεια κείται ἐν ἑσχατῇ αὐρῇ τοῦ κόρφου ἐν ἀνατολῇ, ἐπ' ἀνω
 ὄχλους τὴν καισάρειαν καὶ ἄλλας πόλεις τῆς ἀνατολῆς. ἔστι δὲ φρούριον
 ἰσχυρὸν ἀρχίαχον, ὡραῖον. ἀγαθὴ τὸν χειμῶνα καὶ πολλὰ καὶ παντοῖα ἐ-
 χουσα τρόφιμα ἀπὸ γῆς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν· τὸν δὲ ἰούνιον, ἰού-
 λιον καὶ αὐγύστον καυσώδης, ὅθῳ γίνονται πυρετοὶ καὶ ἀσθένειαι. Ὑπὸ δέ
 τοῦ σφοδροῦ καύωντος καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν ὑγρῶν τῶν πολλῶν
 ἐκεῖ ὑδατῶν τῶν ὑπορρέοντων γίνονται καὶ γίνονται κώνωπες μέγ-
 αλοι καὶ ἐνοχλῶσι τοὺς ἀνθρώπους. Ὅθῳ καὶ τινες μὲν ἡμῶν ἔχουσι κα-
 λιδὴ διὰ ζύγων ὑψηλοτάτας, καὶ ἀναβάνουσιν ἐκεῖ καὶ ποιμνίζου-
 τας νύκτας, ὅτε καὶ τὰ ζωῦντα ταῦτα, οἱ κώνωπες, μάλλον ἐνοχλῶσι
 /.

Ligzand, Zygomalas, sy. i38

(2.)

Ἀτταχία

(Μιυράτ Ἀσίας) ἰβρί.

Τινες δὲ τῶν ἑγχωρίων καὶ ἀναχωροῦσι τῆς πόλεως καὶ ἀπέρχονται καὶ
διατρίβουσι τοὺς πρώτους μῆνας εἰς βουνῶν κορυφάς, γιὰ ἄλλους λεγο-
μένα παρὰ τῶν Ἀσσυρίων, ὑπομᾶτω ὄντα ὀλίγον τῆς ἐπάνω Πισσιδίας.
Ἐκαστον τῶν οἰκημάτων τῆς Ἀτταχίας ἔχει κήπον ὡραίον, ἔνδον φησὶ
τῆς πόλεως, καὶ βρύειν ὕδωρ εἶναι ἀγνόν. Αἱ βρύειαι δὲ, εἴτε κρή-
ναι, εἴτε πᾶσαι κατασκευασμέναι διὰ σωλῶνων, ἔχουσαι τὰ ὕδατα
ἀπὸ τοῦ ἐνὶ πλυσίον ῥέοντος ποταμοῦ. ὅς καὶ ἰχθύας ἐμβόλῃ

πολλὰς καὶ ἀγαθὰς. Ἔστι καὶ πρὶν μεγάλη καὶ διειδέσθαι τὸν ἔχοντα
 ὅπως παρὰ τὸν αἰχμῶν καὶ τὸν ἑλμένι, καὶ ὁ λῆμν ὡς κῆρυξ
 ἐκτίσται. »